

Session, da denne Sag var paa Bane, havde jeg den Ære at være Medlem af Finantsudvalget, og der blev da forelagt dette en Betænkning, der var indgivet til Krigsministeriet fra den Commission, der var nedsat til at overveje Anskaffelsen af nye Haandfydevaaben. Denne Commission blev nedsat umiddelbart efter forrige Krig, og den havde altsaa dengang arbejdet i halvandet Aar, men var endnu ikke kommen til noget Resultat, med Hensyn til hvilke nye Bagladegeværer der burde anskaffes til Armeen, og skjøndt Krigsministeren dengang haabede, at den vilde komme til et Resultat i den Vinter, vi nu ere traadte ind i, forekom det ikke mig at see saaledes ud efter den Maade, hvorpaa Commissionen agtede at gaae frem ved sine Forsøg. Det kan naturligviis ikke bebrejdes en Commission, hvem et saadant Hverv er overdraget, at den søger at opfylde dette saa grundigt som muligt; men jeg troer dog, at en lille Stat i saadanne Spørgsmaal kan være for grundig. Naar der i en eller anden stor Armee, for hvilken man har Respekt, er kommet Klarhed om, hvilke Haandvaaben den vil kunne benytte, vil den lille Stat nok kunne følge med, uden at drive sine Prøver og Forsøg for vidt; men saavidt jeg kunde see, var det netop Commissionens Bestræbelse at sammenarbejde de forskjellige Vaaben, for deraf at danne et nyt. Dette kan meget vel gaae, naar man har No og Naad dertil, men det vil blive noget dyrt for en lille Nation. Under disse Omstændigheder forlangte den daværende Krigsminister Midler til at omdanne de havende Geværer til Bagladevaaben, og da der ikke var Udset til hurtigt at faae et nyt Gevær, og Armeen trængte til Bagladevaaben, gik man ind paa at bevilge en Sum til Forandring af disse Taprifler, i Haab om, at der senere vilde komme en ny Model, over hvilken man da kunde faae sig. Nu har den nuværende høitærede Krigsminister overtaget Bestyrelsen af Krigsdepartementet, og jeg nægter ikke, at det var med en behagelig Overtællelse, at jeg saae, at den høitærede Minister saa hurtigt var kommen til et Resultat med Hensyn til de nye Geværer, som vi burde anskaffe os. Hans Tanke gaaer netop i den Retning, jeg nys an-

tydede, at vi maatte gaae, idet jeg tænker mig, at den høitærede Minister i Amerika vil have seet, hvorledes disse Geværer kunne virke, og hvad Gavn de gjøre, og at han derfor har taget Initiativet til at skaffe os ganske lignende Geværer; han sagde nemlig, at disse Bagladegeværer skulle anskaffes fra Amerika. Men naar man nu er kommen til det Resultat, at man bør anskaffe nye Geværer, og man har faaet en Model, er det da værd at fortsætte denne Forandring af Tapriflerne, saaledes som min ærede Collega, Folkethingsmanden for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Vilse) bemærkede? Vil det ikke være rigtigere at slaae en Streg over de 62,000 Rb., der ere anvendte til Værksteder, benytte disse Etablissementer til at reparere Geværer, og drage den Nytte af dem, som man kan, da vi nu engang have dem, men derimod undlade at forandre Tapriflerne? Lader os see at blive af med disse Vaaben paa en stillelig Maade og kun kaste os over det nye Vaaben. Det er ikke godt for Infanteriet at være forsynet med to Slags Vaaben; naar vi engang faae det nye Vaaben med den mindre Enhedspatron, vil det blive sølt, at de gamle ere for tunge, og jeg kan spaae den høitærede Minister, at disse omdannede Rifler da vilde blive lagte til Side og ikke blive benyttede meget. Jeg troer altsaa, at man, uanset, hvorledes Organisationen af Armeen fremtidig vil blive, gjør rigtigst i at sørge for, at der saasnart som muligt bliver anskaffet nye Bagladevaaben til Infanteriet. Jeg er derimod ikke saa ganske sikker herpaa med Hensyn til Cavalleriet. Anskaffelsen af Bagladevaaben til Cavalleriet er neppe saa paatrængende som til Infanteriet. Dette Spørgsmaal staaer i nær Forbindelse med den Organisation, man fremtidig vil give Cavalleriet; det har efter min Mening ikke saa stor Hast hermed, at det jo nok vil kunne opsættes, indtil Organisationen af Armeen kommer paa Tale her. Det kan jo vel være, at den høitærede Minister har fundet det passende at skaffe nye Karabiner til Cavalleriet paa samme Tid, som Infanteriet fik nye Geværer; men naar man saaledes skulde see sig om overalt, vilde jeg med andre ærede Medlemmer antage, at man da navnlig skulde fæste sit Blik paa Artilleriet og